

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

บทประพันธ์ "สยามซิมโฟนี" เป็นบทประพันธ์ประเภทดนตรีพรรณนา ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอบทเพลงซึ่งมีเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไทยในแต่ละภาค ประเทศไทยประกอบด้วยภาคต่างๆหลายภาคโดยการแบ่งตามลักษณะภูมิประเทศ หากแบ่งตามลักษณะของวัฒนธรรมและประเพณีสามารถแบ่งได้เป็นออกเป็น 4 ภาคใหญ่ ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือและภาคอีสาน ซึ่งแต่ละภาคจะมีลักษณะของภูมิประเทศและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ภาคกลางมีการแสดงพื้นเมืองหลายชนิดเช่น เดินกำรำเคียว รำกลองยาว รำสีนวล ระเบ้าวิชณี ภาคใต้ มีการแสดงพื้นเมืองหลายชนิดเช่น โนรา หนังตะลุง ระเบ้าตารีก็ปัส รองเง็ง ภาคเหนือ มีการแสดงพื้นเมืองหลายชนิดเช่น ฟ้อนเทียน ฟ้อนเล็บ ฟ้อนสาวไหม ฟ้อนมาลัย ภาคอีสาน มีการแสดงพื้นเมืองหลายชนิดเช่น เจิ้งกระต๊อบข้าว เจิ้งโปงกลาง เจิ้งสวิง ซึ่งการแสดงพื้นเมืองที่กล่าวมาข้างต้นจะต้องมีดนตรีพื้นเมืองบรรเลงประกอบ ซึ่งดนตรีพื้นเมืองของแต่ละภาคนั้น มีมากมายหลายชนิดเช่นเดียวกับ การแสดงพื้นเมือง ผู้ประพันธ์จึงได้นำทำนองเพลงพื้นเมืองต่างๆมาใช้ในการประพันธ์ โดยใช้เพลงเกี่ยวข้าวสำหรับภาคกลาง เพลงตารีก็ปัสสำหรับภาคใต้ เพลงสาวไหมและเพลงล่องแม่ปิงสำหรับภาคเหนือ และเพลงเดย์โงงสำหรับภาคอีสาน

การประพันธ์บทเพลงนี้ผู้ประพันธ์ต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงความ เป็นไทย และต้องการที่จะอนุรักษ์บทเพลงพื้นเมืองของไทยไว้ ซึ่งบรรเลงโดยวงออร์เคสตราแบบตะวันตก ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้บทประพันธ์นี้เป็นสื่อแทนคนไทยทุกคน ในแต่ละภาค เพื่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลงไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างบทประพันธ์ประเภทซิมโฟนีซึ่งมีลักษณะที่แสดงออกถึงความ เป็นไทย
2. เพื่อเสริมสร้างและกระตุ้นความสนใจสำหรับผู้ฟังโดยทั่วไป

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตของการประพันธ์ไว้ดังนี้

1. เป็นบทประพันธ์ในแบบดนตรีพรรณนา
2. เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับวงออร์เคสตราขนาดใหญ่

วิธีการประพันธ์เพลง

ในการประพันธ์บทเพลงนี้ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขั้นตอนการประพันธ์ดังต่อไปนี้

1. กำหนดสังคีตลักษณะ ประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่จำนวน 4 ท่อน
2. สร้างทำนองหลัก (Theme) และโมทีฟ (Motif)
3. สร้างองค์ประกอบต่างๆของบทประพันธ์ โดยการนำทำนองหลักมาพัฒนา
4. จัดแนวบรรเลงสำหรับเครื่องดนตรีแต่ละเครื่อง
5. ปรับแต่งบทประพันธ์
6. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ประพันธ์คาดว่าผลของบทประพันธ์นี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงใหม่เพื่อศิลปะทางดนตรี
2. เผยแพร่บทประพันธ์เพลงในรูปแบบวิชาการ